

mellem Departementschef Nordlien og Bygningsinspektør Clemmensen om, at denne ikke skulde optage Varme- og Ventilationsanlægget paa sit Overslag, og at Grunden dertil var den, at det endnu ikke var sikkert, at dette Centralvarmeanlæg overhovedet vilde blive optaget i det endelige Overslag? Hvis den højtærede Trafikminister har vidst det, og Finansudvalget har faaet det at vide, er det umuligt, at Clemmensens kan siges at have Eneansvaret, thi Departementschef Nordlien var Formand i Bygningskommissionen og maatte vide, at for saa vidt Varmeindlægget blev fra et Ønske i Kommissionen til et Forslag paa dens Betænkning, maatte der, foruden hvad der var i Overslaget fra Clemmensen og fra Ingeniør Koch, optages Bygningsudgifter til dette Anlæg. Clemmensens Fejl er den, at han har ventet for længe med at meddele, at det manglede, og det er selvfølgelig en betydelig Fejl, at han ikke, da han havde faaet Betænkningen til officiel Erklæring, sagde: Der mangler disse Bygningsudgifter.

Maa jeg spørge: Har denne Aftale været? Det bliver nemlig saa mindre rørende, at Centraladministrationen har været mildere end den højtærede Trafikminister overfor Clemmensen, naar den ikke har sagt Thi han har ikke Eneansvaret, vi bære Ansvarer sammen med ham paa Grund af Aftalerne i Juli—August 1907.

H. Neergaard: Jeg skal først tillade mig at omtale en Sag, der har været talt om paa Eftermiddagsmødet angaaende Ændringsforslag Nr. 6, Spørgsmaalet om, hvorvidt Kieler-Routens Skibe skulle føres af Søofficerer eller ej. Jeg deler den Anskuelse, at der ikke mere er Grund til, at Kieler-Routen skal benytte Søofficerer. I gamle Dage, da man kun havde meget lidt Personale ved Statsbanerne til at føre Skibe, var det rigtigt og klogt at lade denne Route, som den Gang var den første og vigtigste Forbindelse med Udlandet, besørge af Søofficerer, ligesom det var til Fordel for Søofficererne, da de derved fik en Del Øvelse; de havde jo den Gang meget lidt Øvelse. Nu er Forholdet anderledes, idet Søofficererne sejle meget mere, end de gjorde før — de have blandt andet Vintertogt —, og der er ogsaa den store Forskel, at ved Færgetrafikkens Udvidelse er der kommet langt større sejlkyndigt Personale end tidligere ved Statsbanerne, hvoraf man kan tage disse Førere. Jeg hylder desuden det gamle Ord, at enhver Soldat kan have Marskalstaven i sin Tornyster, og derfor skulle disse Mennesker, der

udvikles paa Statsbanernes Skibe, have Lejlighed til at blive Chefer. Der er Materiale nok at tage af. Jeg mener altsaa, at Førerne paa Kieler-Routen ikke længere bør være Søofficerer, men det er dog ikke min Opfattelse, at det Forslag, der er stillet af et Mindretal, om at lade de nuværende Føreres Honorarer falde bort, er den rigtige Vej at gaa. Jeg kan selvfølgelig derfor ikke stemme for Forslaget, idet der ingen Grund er til, at disse Honorarer skulle falde bort, saa længe de vedkommende Officerer udføre denne Tjeneste, men i øvrigt bør man, tror jeg, forlade denne Fremgangsmaade.

Jeg skal saa vende mig til den højtærede Ministers Udtalelser angaaende Spørgsmaalet om Bygningsinspektør Clemmensen. Jeg vil der først sige, at jeg mener — men det kan jo være, at man ikke ved, hvorledes man selv udtrykker sig —, at den højtærede Minister ikke har Ret, naar han siger, at jeg har brugt stærke Udtryk, det tror jeg ikke jeg har gjort, og jeg vil i alt Fald meget nødig have gjort det. Jeg antager, at jeg har holdt mig til de Ting, jeg anser for faktiske og rigtige, og brugt Udtryk, som have været betegnende for, hvad der er foregaaet, uden paa noget Punkt at have brugt stærkere Udtryk, end der er forsvarligt. Jeg mener endog at have brugt mildere Udtryk, end der maaske kunde bruges. Hvad mine Udtalelser ved Finanslovens første Behandling angaar, om Direktør Busses Afskedigelse, maa jeg sige, at jeg ikke har bebrejdet Ministeriet med et eneste Ord denne Afskedigelse, fordi jeg ikke kender de Forhold, hvorunder den er foregaaet. Jeg har slet ikke omtalt dette. Jeg har bebrejdet det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), at han er fremkommen med en Sigtelse mod denne Embedsmand uden her i Tinget at have bilagt Sigtelsen med tilstrækkelige eller i alt Fald sandsynlige Beviser, men Ministeriet har jeg ikke bebrejdet noget, det kommer i og for sig ikke mig ved, om man afskediger Busse. Jeg kender ikke Aarsagerne hertil, det maa blive Administrationens Sag.

I denne Forbindelse maa jeg ogsaa give den højtærede Minister Ret i, at det er en Administrationssag at afskedige Bygningsinspektør Clemmensen, og at Administrationen bør have Ansvarer herfor. Jeg har sagt i Eftermiddags, at som Sagen foreligger, at han var bleven afskediget umiddelbart efter, at Finansudvalget i Betænkningen har udtalt sig om hans Forsømmelighed, faar Finansudvalget et Medansvar, som jeg heller ikke tror, det vil betænke sig paa at bære. Finansudvalget faar et